

номена (явления), тоже и неимовѣрни променения; за това слънчевата видѣлина исчезнала, и нападнѣ тъмнина. Съ това явление на всякадѣ се чуло гърмежи, и отъ всякадѣ духнале силни вихрушки; и тъй като ставало, множеството изведнѣжъ се распръснало, *силнитѣ* обаче, се събрали на купъ. И слѣдъ като заминала бурята, тогазъ множеството народъ пакъ почналъ да се събира, и всичкитѣ търсели и желяле да видатъ царя, *силнитѣ* обаче, не ги оставиле да поиспитатъ много и да разискватъ за работата, но ги увѣщавале да почитатъ и уважаватъ Ромула, понеже билъ грабнатъ отъ боговетѣ, като вѣрвале че, вмѣсто да иматъ единъ добъръ царъ щеле да иматъ угоденъ богъ. За това повечето отъ присѣдствующитѣ се увѣрили на горѣказанитѣ думи, и съ радостъ си отивале, хваляще и ожидающе за златни надежди. Имало обаче други лица, които исчитвале работата съ горчивина и прѣдрасждѣкъ, и които много искушавале и укорявале Патрициитѣ, на които и казвале; че тѣ искале да убеджтъ народа съ безумни нѣща; когато сами тѣ сж биле крѣвошійцитѣ на царя Ромула.

§ 28. Нѣкои историци приказватъ, че горѣказанитѣ лица като тъй се смущавале, тутакси се явило едно благородно лице отъ между Патрициитѣ на име Юлій Прокълъ, който билъ пришлецъ отъ Албалонга. Това лице много се почитало поради добриятъ му нравъ, и бѣ вѣренъ приятель на Ромула, и като отишелъ до пазарътъ, турилъ ржката си на святитѣ нѣща, послѣ се заклелъ прѣдъ всичкитѣ присѣдствующи че, като вървелъ по пхтѣтъ, насрѣща му се явилъ Ромулъ, който на гледъ билъ прѣ-